

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กงจักร โพธิ์พร้อม. ปัญหาทางกฎหมายมหาชนบางประการเกี่ยวกับการควบคุมการใช้ข่าวสารโดยเครื่องคอมพิวเตอร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

กลุ่มงานนโยบาย สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ. เอกสารแปลกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล. ศิริกุล ภูพันธ์ และ นคร เสรีรักษ์, 2544.

กิตติพันธ์ เกียรติสุนทร. มาตรการทางอาญาในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

กิตติศักดิ์ ประกิต. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ 2540. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2541.

กุลพล พลวัน. สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวกับการคุ้มครองตามกฎหมายไทย. วารสารข่าวนิติบัณฑิตศึกษา. 18(ตุลาคม 2548): 4-6.

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์ และ ทวีเกียรติ มีนกันิชฐ. รวมหมายเหตุท้ายคำพิพากษาศาลฎีกา กฎหมายอาญา ของศาสตราจารย์จิติ ดิงศภัทย์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.

เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์. รัฐธรรมนูญในแนวคิดรัฐธรรมนูญนิยม. รวมบทความกฎหมายมหาชนจากเว็บไซต์ www.pub-law.net. 2 (พฤษภาคม 2546): 319-410.

เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์. หลักกฎหมายว่าด้วยสิทธิเสรีภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

เกษมสันต์ วิลาวรรณ, สุภชัย มนต์ไพบุลย์และอรรพผล มนต์ไพบุลย์. กฎหมายแรงงาน ปัญหาในทางปฏิบัติในการบริหารงานบุคคลและแรงงานสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร: ยูนิเวอร์แซลกราฟฟิค แอนด์ เทคดิง, 2546.

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ. คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ธรรมสาร, 2544.

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ. เรื่องอุทธรณ์ ปี 2546. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ศรีเมืองการพิมพ์, 2547.

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ. เรื่องอุทธรณ์ ปี 2547. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร:

- ศรีเมืองการพิมพ์, 2548.
- คณิน บุญสุวรรณ. สิทธิเสรีภาพของคนไทย : ศักดิ์ศรีความเป็นคน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2542.
- คณิต ณ.นคร. กฎหมายอาญาภาคความผิด. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.
- จันทจิรา เอี่ยมมยุรา. การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในประเทศไทย. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 4(ธันวาคม 2547): 627-652.
- จันทจิรา เอี่ยมมยุรา. แนวคิดและหลักการร่างกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศไทย. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 4 (ธันวาคม 2547): 659-668.
- จิต เศรษฐบุตร. หลักกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะละเมิด. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- จิตติ ติงศภัทย์. กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.
- ชังทอง โอบาสศิริวิทย์. การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและความเป็นส่วนตัวในประเทศไทย: ปัจจุบันและอนาคต. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 4 (ธันวาคม 2547): 613.
- ชาญชัย แสวงศักดิ์. คู่มือประชาชนเรื่อง ข้อควรระวังเกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพและหน้าที่ของประชาชน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานศาลปกครอง, 2545.
- ชาญชัย แสวงศักดิ์ บรรเจิด สิงคะเนติ และ สมศักดิ์ นวตระกูลพิสุทธ์. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการกับข้อพิจารณาทางกฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม, 2543.
- ชื่นอารี มาลีศรีประเสริฐ. การคุ้มครองสิทธิส่วนตัวกับสื่อสารสนเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย, คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ชูชีพ. ปิ่นทະศิริ. การละเมิดสิทธิส่วนตัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัย, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- ดิเรก ชัยนาม. วิวัฒนาการกฎหมายไทย: รวมปาฐกถาชุดล่าสุด (กรุงเทพมหานคร: ศึกษิตสยาม), 2512.
- ไทรภพ วงศ์ไตรรัตน์. กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิในข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจากการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัย, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2546.

- นคร เสรีรักษ์. การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล: ข้อเสนอเพื่อการพัฒนาสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารในกระบวนการยุติธรรม. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต ปริญญาเอกสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.
- นพนิติ สุริยะ. สิทธิมนุษยชน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: วิทยุชน, 2537.
- นพรัตน์ สนั่นพานิชกุล. สิทธิอย่างใดอย่างหนึ่งตามบทบัญญัติมาตรา 420. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.
- บรรเจิด สิงคะเนติ. ข้อพิจารณาเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ. รวมบทความกฎหมายมหาชนจากเว็บไซต์ www.pub-law.net 2(พฤษภาคม 2546): 283-318.
- บรรเจิด สิงคะเนติ. หลักประกันสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่. วารสารกฎหมายปกครอง 17(สิงหาคม 2541): 37-38.
- บรรเจิด สิงคะเนติ. หลักพื้นฐานของสิทธิ เสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามรัฐธรรมนูญใหม่. กรุงเทพมหานคร: วิทยุชน, 2543.
- บรรหาร กำลา. สรุปสัมมนาทางวิชาการเรื่อง"การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล". จุลินิติ 2(มกราคม-กุมภาพันธ์ 2548): 21-29.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. วิวัฒนาการทางปรัชญาและลักษณะของกฎหมายมหาชนยุคต่างๆ. กฎหมายมหาชนเล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: วิทยุชน, 2545.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. ที่มาและนิติวิธี. กฎหมายมหาชนเล่ม 3. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม, 2538.
- บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ. ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ. วารสารศาลรัฐธรรมนูญ. 1, 3(กันยายน-ธันวาคม) 2542.
- ปทีป เมธาคณวุฒิ และ อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ. แนวทางในการออกกฎหมายคุ้มครองข้อมูลและสารสนเทศส่วนบุคคลในประเทศไทย. งานวิจัยเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2539.
- ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- ประมวลกฎหมายอาญา
- ประสิทธิ์ โฆวิไลกุล. คำคมความคิดทางกฎหมาย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม, 2545.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. ปรัชญาแห่งอุดมการณ์ทางการเมือง. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ปรีดี เกษมทรัพย์. กฎหมายแพ่ง: หลักทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- ปรีดี เกษมทรัพย์. นิติปรัชญา. พิมพ์ครั้งที่ แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์

- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540
- พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
- พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518
- พลสิทธิ์ ฤทธิ์รักษา. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288-398. (กรุงเทพมหานคร: เจริญกิจ), 2525.
- พนัส ทัศนียานนท์. สิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลของชนชาวไทย. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 11 (2523): 440.
- พินิจ รัตนกุล. พลโตและปัญหาเกี่ยวกับคุณธรรม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2514.
- ไพโรจน์ ชัยนาม. สถาบันการเมืองและกฎหมายรัฐธรรมนูญ. (กรุงเทพมหานคร: สารศึกษาการพิมพ์), 2524.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม 2475
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2489
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย(ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. 2490
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2492
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2475 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2495
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2517
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2534
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2539
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540
- ฤทัย หงส์ศิริ และ มานิตย์ จุมปา. คำอธิบายกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ. กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม, 2542.
- ลิขิต ธีรเวคิน. วิวัฒนาการการเมืองการปกครองไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2538.
- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2543.
- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. หลักพื้นฐานกฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2540.
- วรเจตน์ ภาคีรัตน์. เงื่อนไขการตรากฎหมายจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน: มาตรการในการ

- ควบคุม ตรวจสอบ ความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย, วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, (มิถุนายน 2543).
- วิชา ไชยสาร. สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม, 2544.
- วิชัย ต้นศิริ. รัฐธรรมนูญประเทศตะวันตกและไทย: กรณีศึกษาทางประวัติศาสตร์และกฎหมาย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2540.
- วิมลศิริ ชำนาญเวช และ วิทิต มั่นตราภรณ์. สิทธิมนุษยชน: สิทธิหรือหน้าที่ในประเทศไทยในปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- วิสาร พันธนะ. สื่อมวลชนสหรัฐอเมริกากับการละเมิดสิทธิในชีวิตส่วนตัวของบุคคล: กฎหมายและจริยธรรมสื่อมวลชน หน่วย 8-15. กรุงเทพมหานคร: สุโขทัยธรรมาธิราช, 2532.
- วิชญ์ เครื่องงาม. สิทธิมนุษยชน : สิทธิหรือหน้าที่ในประเทศไทยในปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- วีระพงษ์ บึงไกร. การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศสหรัฐอเมริกา. รายงานการวิจัยโครงการจัดทำความเห็นทางวิชาการเพื่อจัดทำรายงานเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณาและดำเนินการตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลภาคีรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540. สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ, 2547.
- สมยศ เชื้อไทย. กฎหมายมหาชนเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2536.
- สมยศ เชื้อไทย. นิติปรัชญา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2544.
- สุดาศิริ วดวงศ์. คำบรรยายกฎหมายคุ้มครองแรงงาน. กรุงเทพมหานคร: นิติบรรณาการ, 2543.
- สมศักดิ์ ปิวาว์ฉนพานิช . การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศสหรัฐอเมริกา. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 4(ธันวาคม 2547): 613.
- สุขุม ศุภนิติย์. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยลักษณะละเมิด. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: นิติบรรณาการ, 2546.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. บันทึกหารือข้อกฎหมายกรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับเอกสารการสอบ, วารสารกฎหมายปกครอง. 19 (เมษายน, 2543).
- สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ. สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน. พิมพ์

ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ศรีเมืองการพิมพ์, 2547.

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา อีเล็กทรอนิกส์ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. แนวทางการจัดทำกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2546.

ศิริกุล ภูพันธ์. ข้อคิดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.

อุดม รัฐอมฤต นพนิธิ สุริยะ บรรเจิด สิงคะเนติ. การอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิเสรีภาพของบุคคลตามมาตรา 28 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. กรุงเทพมหานคร: นานาสั่งพิมพ์, 2544.

อุระ หวังอ้อมกลาง. สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ความเป็นจริงและในทางปฏิบัติ. รวมบทความชุดที่ 3 ศาลรัฐธรรมนูญกับการพัฒนาประชาธิปไตยในระบบนิติรัฐ 3 (เมษายน 2547): 473-489.

เอกอิศร์ ทองเนื้อดี. การเปิดเผยเอกสารเกี่ยวกับการสอบของรัฐตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

หยุด แสงอุทัย. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพมหานคร: ประกายพรึก, 2545.

ภาษาอังกฤษ

- Andreas S. Voss. The Right to Privacy & Assisted Reproductive Technologies: A Comparative Study of Law of Germany and the U.S. New York Law Journal of International & Comparative Law Volume 21, 2002.
- Anne Uteck and Bruce Anderson. Video Surveillance in the Workplace: Can employers spy on their employees? The Workplace Review. September 2004.
- Catharine Mackinnon. Toward a Feminist Theory of the state. The United States of America: Harvard University Press, 1989.
- Claire De Than and Edwin Shorts. Public Law and Human Rights 2002/03. First Edition. The United Kingdom of Great Britain: Thomson Sweet & Maxwell, 2002.
- David Brain. The Transparent Society. Massachusetts: Addison-Wesley. 1998.
- David H. Flaherty, Privacy and Data Protection: An International Bibliography. New York: Knowledge Industry Publication Inc, 1984.
- David J. Phillips. Privacy and Data Protection in the Workplace: The US Case. Second Edition. The United States of American, 2003.
- Donna Nicholls. Propose reform of the law relation to information privacy in Hong Kong: European Intellectual Property Review. The United Kingdom of England: Sweet & Maxwell Co., Ltd. 1994.
- Electronic Privacy Information Center and Privacy International. Privacy and Human Rights 2001: An International Survey of Privacy Laws and Developments. First Edition. The United States of American, 2001.
- Ellen Alderman and Caroline Kennedy. The Right to Privacy. First Edition. The Unites States of America: Alfred A. Knopf, 1995.
- Fred H. Cate. The changing face of privacy protection in the European Union and the United States. Indiana Law Review. 33(1999).
- Henry Campell Black. Black's Law Dictionary with Pronunciations, 5th Edition, 1979.
- Information and Privacy Commissioner/Ontario. Workplace Privacy: A Consultation Paper. First Edition. Canada: Tom Wright Co., Ltd., 2000
- James Michael. Privacy and Human Right: International and Comparative Study with Special Reference to Development in information Technology. New York: Cornell

University press, 1977.

Jeffrey Sack, Janine Acsat and Paula Chapman. What Does PIPEDA says about workplace surveillance? Human Rights and Workplace Privacy Reporter. Volume 20 (July/August 2004).

Joel Feinbery. Autonomy, Sovereignty and Privacy: Morals Ideals in the Constitution? Notre Dame Law Review. 58(1983).

Jon D.Bible and Darein A.McWhirter. Privacy in the workplace: A Guide for Human Resource Managers. First Edition. The United States of America: Quorum Books, 1990.

Judith Wagner DeCew. In Pursuit of Privacy Law, Ethic and the Rise of Technology. Cornell University Press. 1997.

Kenneth E.Labowitz. Privacy in the Workplace: On the Frontier between the Rights of Employees and Employers. American Bar Association. 1995.

Louis Henkin. Privacy and Autonomy. Columbia Law Review 74(1974).

Manfred Nowark, UN Covenant on Civil and Political Rights, The United States of America: N.P.Eagel Publishes-Kehl-Strasbourg-Arlington, 1990.

Mark Littman and Peter Carter-Ruck. Privacy and the Law. London: Steven & Sons Limited, 1970.

Micheal Curtis. The Great Political Theories. New York: Avon Book Division, 1962.

Office of the Privacy Commissioner of Canada. Your Privacy Responsibilities : A Guide for Business and Organizations. First Edition. Canada: Office of the Privacy Commissioner of Canada, 2004.

Pavlina B.Dirom. Employers' Rights to Monitor Employee Email Under United States Law. Murdoch University Electronic Journal of Law. Volume 8, November 4 (December 2001). 2001.

Patrick Birkinshaw. Citizenship and Privacy: Right of Citizenship. New York: Mansell Publishing Limited, 1993.

Personal Information Protection and Electronic Document Act (PIPEDA). PIPEDA Implementaion Schedule. The Information Management Journal. July/August 2003.

Peter Carey. Data Protection: A Practical Guide to UK and EU Law. Second Edition. New

- York: Oxford University Press Inc., 2004.
- Raymond Wacks. Personal Information: Privacy and the Law. First Edition. The United States of America: Oxford Clarendon Press, 1989.
- Richard Clayton and Hugh Tomlinson. The Law of Human Rights. Volume 2. New York: Oxford University Press Inc., 2000.
- Richard Stone. Civil Liberties and Human Rights. Fourth Edition. New York: Oxford University Press Inc., 2004.
- Roscoe Pound. Interest in Personality. Harvard Law Review 28(1915).
- Ruth Gavison. Privacy. Yale Law Journal. 89(1980)
- Samuel D. Warren & Louis D. Brandeis, The Right to Privacy. Harvard Law Review. 4(1980).
- Thomas Cooley. Cooley on Tort. 2nd Edition. 1988.
- Thomas Hobbes. Hobbes Sections. New York: Charles Scribner's Sons, 1930.
- Volio Fernando. Legal Personality. Privacy and the Family. New York: Columbia University Press. 1981.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

พ.ศ.

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้กระทำได้โดยบทบัญญัติของกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเท็จจริงหรือรายละเอียดเกี่ยวกับตัวบุคคลธรรมดาอันมีผลทำให้สามารถกำหนดตัวบุคคลได้แน่นอนหรือที่อาจกำหนดตัวบุคคลนั้นได้โดยสื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง หรือสิ่งใด ๆ ของบุคคลนั้น ไม่ว่าจะการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ ที่อาจจัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้ ทั้งนี้ หมายความรวมถึงข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมของผู้ที่ถึงแก่กรรมด้วย

“การประมวลผล” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การบันทึก การจัดหมวดหมู่ การเก็บรักษา การจัดลำดับตำแหน่ง การแก้ไข การเลือก การเรียก การเปรียบเทียบ การใช้ การเชื่อมต่อ การระงับ การเปิดเผยโดยเฉพาะเจาะจง การเปิดเผยทั่วไป การลบ หรือการทำลายซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าจะใช้วิธีการใด ๆ และให้หมายความรวมถึงการส่ง หรือโอนข้อมูลส่วนบุคคล

- “การเก็บรวบรวม” หมายความว่า การกระทำด้วยประการใดๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล
- “การเก็บรักษา” หมายความว่า การกรอกหรือป้อนข้อมูล การบันทึกหรือการเก็บข้อมูลบนสื่อที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อให้สามารถประมวลผลหรือใช้ข้อมูลนั้นได้อีก
- “การแก้ไข” หมายความว่า การแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระของข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรักษาไว้
- “การโอน” หมายความว่า การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรักษาไว้หรือได้จากการประมวลผลต่อบุคคลที่สามไม่ว่าโดยการส่งข้อมูลนั้นไปยังบุคคลที่สามหรือโดยการตรวจ การเรียกดูหรือคิดค้นข้อมูลนั้นโดยบุคคลที่สาม
- “การลบ” หมายความว่า การลบข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บไว้ทิ้งไปหรือออกไปจากสื่อที่บันทึกเก็บข้อมูลนั้น
- “ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือองค์กรผู้ดำเนินการประมวลผลตามพระราชบัญญัตินี้
- “เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล” ให้หมายความรวมถึง
- (๑) ทายาทหรือคู่สมรสของบุคคลนั้นในกรณีที่เจ้าของข้อมูลถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ ตามลำดับก่อนหลังตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
 - (๒) ผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลนั้นตามที่กฎหมายกำหนด
- “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- “นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายจากผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อทำหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล
- “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- “เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการและข้าราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและให้หมายความรวมถึงข้าราชการหรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งประธานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
- มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกับการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลทั้งที่เป็นบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานเชิงธุรกิจหรือการพาณิชย์ เว้นแต่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเรื่องหนึ่งเรื่องใดกำหนดไว้เป็นการเฉพาะให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น

การบังคับใช้กับการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะอื่นให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นตามวรรคหนึ่งมิได้บัญญัติถึงการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเรื่องหนึ่งเรื่องใดไว้ให้นำการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลในเรื่องนั้นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับ

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานดังต่อไปนี้

(๑) หน่วยงานของรัฐที่อยู่ภายใต้บังคับตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.

๒๕๔๐

(๒) ศาลในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาคดี

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ประกอบด้วย ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(๓) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนของหอการค้าไทย สมาคมธนาคารไทย คณะกรรมการสิทธิ

มนุษยชน คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย

และด้านการประมวลผลอิเล็กทรอนิกส์ จำนวนสี่คน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการและเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำนวนไม่เกิน ๒ คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี ผู้พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อน

ความสามารถ

- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้

กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและยังมีได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงก่อนครบวาระให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการภายในสามสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการก็ได้ ทั้งนี้ ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ยังอยู่ในตำแหน่ง

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดมาตรการและแผนงานต่าง ๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใดๆ ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งส่งเสริมในการพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- (๔) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักสูตรการอบรมและการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียน
- (๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประมวลผล
- (๖) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการได้รับเครื่องหมายรับรองการประมวลผล
- (๗) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการของผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคล
- (๘) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

(๑๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการตราหรือปรับปรุงแก้ไขกฎหมายหรือกฎที่ใช้บังคับอยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องและเหมาะสม

(๑๓) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีรัฐสภาหรือสาธารณชนเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา นี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหน่วยงานฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการและปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๒ ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่ที่ประชุมพิจารณา ให้แจ้งการมีส่วนได้เสียของตนให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้าก่อนการประชุม และห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมประชุมพิจารณาในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการอาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น หรือให้บุคคลใดส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือสิ่งใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๔ ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับค่าตอบแทนและประโยชน์อย่างอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๕ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการพิสูจน์การดำเนินการดังกล่าวได้ ถ้าผู้

ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการพิสูจน์การดำเนินการนั้นหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการพิสูจน์โดยผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้

ถ้าผลจากการพิสูจน์ปรากฏว่าการดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานหรือผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลอื่น และกรณีไม่อาจป้องกันความเสียหายที่จะเกิดจากการดำเนินการนั้น ได้ตามที่กำหนดในกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งห้ามการดำเนินการนั้น และถ้าเห็นสมควรจะสั่งให้หน่วยงานหรือผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลทำลายหรือจะจัดให้มีการทำลายโดยหน่วยงานหรือผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ถ้าคณะกรรมการมีเหตุที่น่าเชื่อว่าการดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งห้ามการดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้ตามสมควร

การสั่งห้ามดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคสองและวรรคสาม ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือสงสัยว่ากระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ ชี้แจงเหตุผลหรือแสดงความคิดเห็นและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามสมควร

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

(๑) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วนหากปล่อยให้นิ่งช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(๒) เมื่อจะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือกฎต้องล่าช้าออกไป

(๓) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่คู่กรณีนั้นเองได้ให้ไว้ในคำขอ คำให้การหรือคำแถลง

(๔) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวเองว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจกระทำได้

(๕) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การกำหนดหรือการออกคำสั่งในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่เจ้าของข้อมูลหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง และในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขหรือวิธีการชั่วคราวในการบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งก็ได้

หมวด ๒

การประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๑๗ การประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกิจการของผู้นั้น

มาตรา ๑๘ ผู้ดำเนินการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

เพื่อประโยชน์ในให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและการประมวลผลตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจะกำหนดประมวลจริยธรรมเกี่ยวกับการประมวลผลก็ได้

มาตรา ๑๙ ให้ผู้ซึ่งต้องดำเนินการประมวลผลตามมาตรา ๑๘ จัดให้มีนายทะเบียนทำหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล

รายชื่อผู้ทำหน้าที่นายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้แต่งตั้ง ในกรณีที่มิได้แต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นนายทะเบียนให้ถือว่าผู้นั้นเป็นนายทะเบียน ถ้าเป็นนิติบุคคลให้ถือว่าผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นเป็นนายทะเบียน

ผู้ซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งเป็นนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต้องมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ ๑

การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๐ การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลต้องเป็นไปเพียงเท่าที่เกี่ยวข้องและจำเป็นแก่การดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์ของผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ข้อมูลทางพันธุกรรม ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ประวัติสุขภาพ หรือข้อมูลอื่นใดที่กระทบต่อความรู้สึกของผู้อื่นหรือประชาชนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลหนึ่งบุคคลใด จากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของข้อมูลโดยตรงโดยปราศจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูลจะกระทำมิได้ เว้นแต่

(๑) การเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการรักษาพยาบาลเจ้าของข้อมูล และเจ้าของข้อมูลไม่สามารถให้คำยินยอมได้

(๒) การเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวเป็นไปเพื่อการสืบสวน สอบสวนหรือเพื่อการตรวจสอบการกระทำหรือความประพฤติและมีเหตุผลที่น่าเชื่อถือได้ว่าการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลโดยขอคำยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนจะมีผลกระทบต่อความมีอยู่หรือความถูกต้องของข้อมูล

(๓) การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งได้จากการดูหรือสังเกตการณ์ การแสดง กีฬา หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน เมื่อบุคคลที่ถูกเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นได้ปรากฏตัวหรือเข้าร่วมในกิจกรรมนั้นด้วยความสมัครใจ และกิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่เปิดเผยต่อสาธารณะ

(๔) การเก็บรวบรวมนั้น เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาการตัดสินใจที่เหมาะสมของบุคคลในการที่ให้ได้รับรางวัลเกียรติยศ หรือผลประโยชน์ในลักษณะคล้ายคลึงกัน

(๕) หน่วยงานที่จัดเก็บเป็นหน่วยงานด้านข้อมูลเครดิต ซึ่งมีหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลบุคคลเพื่อทำรายงานข้อมูลเครดิต และเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้คำยินยอมไว้ในครั้งแรกที่มีการจัดเก็บข้อมูลว่าให้สามารถเก็บรวบรวมเปิดเผยเพื่อการจัดทำข้อมูลเครดิตนี้ได้

(๖) การเก็บรวบรวมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๒๑ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลให้นายทะเบียนแจ้งต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะที่จะดำเนินการถึงรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ สถานที่ทำการ และสถานภาพของผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล

(๓) ประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลที่มีการเก็บรวบรวม

(๔) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล

(๕) ระยะเวลาในการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคล

(๖) เงื่อนไขในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล

(๗) รายละเอียดอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๒ เมื่อนายทะเบียนได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ให้จัดทำบัญชีการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลหรือระบบข้อมูลส่วนบุคคล ณ สถานที่ทำการเพื่อให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถตรวจสอบได้

มาตรา ๒๓ ความในส่วนนี้มีให้ใช้บังคับแก่กิจการตามกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์ หรือกิจการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๒

การใช้และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๔ ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลต้องใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลตามวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมเท่านั้น

การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมให้ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหนังสือโดยแสดงเหตุผลในการดำเนินการดังกล่าวและต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลด้วย

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่มีผลกระทบต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยของบุคคล ซึ่งมีอาจดำเนินการตามวรรคสองได้ให้ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลได้เท่าที่จำเป็นแห่งการนั้น โดยมีต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นทราบโดยเร็ว

มาตรา ๒๕ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของตนต่อผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐร้องขอเพื่อป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวนหรือการฟ้องคดีไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม
- (๒) ศาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว
- (๓) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล
- (๔) หน่วยงานอื่นที่บทบัญญัติของกฎหมายให้อำนาจ
- (๕) เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุหรือมีส่วนใดที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด
- (๖) เป็นไปอย่างชัดเจนแจ้งว่า เพื่อประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลและการขอความยินยอมไม่สามารถดำเนินการได้ในเวลาที่จำเป็น
- (๗) เพื่อการรักษาพยาบาลเจ้าของข้อมูล และในขณะนั้น เจ้าของข้อมูลไม่อยู่สภาวะตามกฎหมายที่จะให้คำยินยอมได้

การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลต้องเปิดเผยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น โดยตรง และเท่าที่จำเป็นและเหมาะสมแก่การนั้น ทั้งนี้ เมื่อเปิดเผยข้อมูลประการใดแล้วให้แจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ

ผู้ซึ่งได้รับข้อมูลส่วนบุคคลจากการเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับเพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่นนอกเหนือจากที่ได้แจ้งความประสงค์ไว้

ให้ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งไว้ในบัญชีตามมาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลและพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

ส่วนที่ ๓

การเก็บรักษา การแก้ไขและการโอนข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๖ ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลจะเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นไว้ได้เท่าระยะเวลาที่กำหนดในมาตรา ๒๑ (๕) หรือเท่าที่จำเป็นตามวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมของผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหรือหมดความจำเป็นในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือเจ้าของข้อมูลเพิกถอนความยินยอม ให้ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลนั้น โดยเร็ว ในกรณีที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในกิจการของผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลนั้นที่ต้องมีการรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวไว้เพื่อเป็นสถิติหรือการศึกษาวิจัย ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลอาจไม่ลบหรือทำลายข้อมูลส่วนนั้นได้แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเพื่อให้ความยินยอมเป็นหนังสือ ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลให้ความยินยอมแล้วให้ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลนั้นมีหน้าที่และความรับผิดชอบในข้อมูลส่วนบุคคลนั้นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๗ ให้ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองให้ถูกต้อง สมบูรณ์และทันสมัย ตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอเป็นหนังสือ

ในการแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลอาจขอให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการแก้ไขก็ได้

ในกรณีที่ข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอให้แก้ไข ซึ่งโดยวิธีการเก็บรวบรวมไม่อาจดำเนินการแก้ไขได้โดยวิธีอื่นนอกจากการทำลายเพื่อเก็บรวบรวมใหม่ ให้ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการทำลายเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวใหม่ตามที่ขอแก้ไขได้โดยแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

มาตรา ๒๘ ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลจะส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลให้แก่ผู้อื่นไม่ได้ เว้นแต่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หรือตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนด

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่หากรอให้ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนรวม หรือชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลให้ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้ แต่ให้นายทะเบียนแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ ภายในไม่เกิน ๑๕ วัน นับแต่วันส่งหรือโอนข้อมูลนั้นแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๙ การส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลออกไปนอกราชอาณาจักร โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นการกระทำตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือเพื่อการดำเนินคดีนอกราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

การขอความยินยอมตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลผู้โอนระบุชื่อและประเทศผู้รับโอนข้อมูล ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะโอน และวัตถุประสงค์ของการโอนในหนังสือขอความยินยอมด้วย

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้มีการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังประเทศซึ่งมิได้มีบทบัญญัติในการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือมีแต่บทบัญญัติของกฎหมายในประเทศนั้นมีมาตรฐานในการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในสาระสำคัญต่ำกว่าบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล
- (๒) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๓

สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๓๑ ภายใต้บังคับของกฎหมายเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ขอสำเนาหรือขอสำเนารับรองถูกต้องข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวได้
- (๒) ขอให้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนให้ถูกต้อง สมบูรณ์หรือทันสมัย
- (๓) ขอให้ระงับการใช้หรือเปิดเผย กรณีที่ข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง
- (๔) ขอให้ลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลส่วนที่พ้นระยะเวลาการเก็บรวบรวมหรือไม่เกี่ยวข้องหรือเกินกว่าความจำเป็นตามวัตถุประสงค์การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

มาตรา ๓๒ ในกรณีเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถคนเสมือนไร้ความสามารถให้ผู้ใช้อำนาจปกครอง ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์แล้วแต่กรณี มีสิทธิดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๔

อำนาจและหน้าที่นายทะเบียน

มาตรา ๓๓ นายทะเบียนมีหน้าที่ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลให้ถูกต้อง ทันท่วงทีครบถ้วนและรักษาความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ให้สูญหาย ถูกแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลง เปิดเผยหรือกระทำการใดๆ แก่ข้อมูลส่วนบุคคลให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการอาจสั่งให้นายทะเบียนรายงานการประมวลผลเพิ่มเติมจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๓๔ ให้นายทะเบียนรายงานการประมวลผลต่อคณะกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๕

การอุทธรณ์ร้องเรียน

มาตรา ๓๕ เมื่อมีการร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้าและต้องเปิดโอกาสให้ผู้ร้องเรียน เจ้าของข้อมูลหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนได้ตามสมควร

เรื่องใดที่คณะกรรมการสั่งไม่รับไว้พิจารณาหรือให้ยุติเรื่องให้แจ้งแก่ผู้ร้องเรียนทราบพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่รับไว้พิจารณาหรือให้ยุติเรื่อง

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการไม่เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ซึ่งได้รับความเสียหายมีสิทธิแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนดำเนินการแก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องภายในสิบห้าวัน

ถ้านายทะเบียนไม่ดำเนินการแก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ดำเนินการภายในกำหนดนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ซึ่งได้รับความเสียหายนั้น มีสิทธิยื่นคำร้องเรียนต่อคณะ

กรรมการเพื่อขอให้สั่งให้นายทะเบียนดำเนินการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบ หรือเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี

เมื่อได้รับคำร้องเรียนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการพิจารณาและมีคำสั่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียน

การยื่นและการพิจารณาคำร้องเรียนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่รายงานตามมาตรา ๑๓ และคณะกรรมการได้แจ้งเตือนแล้วหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๓๖ วรรคสาม คณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเปลี่ยนนายทะเบียนได้

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ส่วนรวมหรือต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยของบุคคล หากผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นผู้ประกอบกิจการตามกฎหมายอื่นด้วยแล้ว คณะกรรมการอาจเสนอความเห็นต่อหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมหรือกำกับดูแล การประกอบกิจการของผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ หรือพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายอื่นนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ตามความร้ายแรงแห่งกรณี

หมวด ๖

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยความเห็นชอบของเลขาธิการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการประมวลผลตามพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างเวลาทำการของผู้ดำเนินการประมวลผลนั้น เพื่อตรวจสอบว่ามีกรกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ รวมถึงตรวจดูเอกสารและหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๓) ตรวจสอบสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการร้องเรียน โดยแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ทราบล่วงหน้าในเวลาอันควร

(๔) ชีตหรืออาชัตตทรัพย์สิน เอกสาร หรือสิ่งของที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนดหรือตามที่คณะกรรมการร้องขอ

มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗

มาตรการส่งเสริม

มาตรา ๔๒ ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลอาจขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนจากสำนักงานได้ ดังนี้

(๑) ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษาในการดำเนินการประมวลผลหรือการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) อบรมพัฒนาเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประมวลผลหรือการดำเนินงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

การขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๓ ในการพิจารณาคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามมาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณาตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในเรื่องนั้น ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจขอความร่วมมือจากผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลอื่นหรือหน่วยงานของรัฐก็ได้

มาตรา ๔๔ ในแต่ละปีให้สำนักงานประเมินผลการประมวลผลของผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคล หากผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคลใดดำเนินการประมวลผลได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด ให้สำนักงานเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้ได้รับเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการประมวลผล

ลักษณะและรายละเอียดของเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการประมวลผลให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๘ ความรับผิดทางแพ่ง

มาตรา ๔๕ ผู้ประมวลข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลส่วนบุคคลใด กระทำการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น ไม่ว่าจะเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย เป็นการกระทำตามกฎหมายหรือตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย หรือเกิดเพราะการกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณีได้ใช้จ่ายไปตามความจำเป็นแก่การป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นด้วย

หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์อันไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือให้ผู้อื่นเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลโดยเฉพาะเจาะจงหรือโดยเปิดเผย ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ นายทะเบียนผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๘ นายทะเบียนผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่ผู้ต้องรับโทษเป็นนิติบุคคลให้ผู้แทนนิติบุคคลต้องระวางโทษที่กำหนดสำหรับความผิดนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๐ ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๑ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก ข

ประเด็นในการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง

เรื่อง

การคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของลูกจ้างในสถานประกอบการเอกชนในประเทศไทย

1. ข้อมูลทั่วไป
(ชื่อ - สกุล, อายุ, อาชีพ / ตำแหน่งปัจจุบัน)
2. มีความคิดเห็นอย่างไรกับการให้ความคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของลูกจ้างในสถานประกอบการเอกชนในประเทศไทย
3. มาตรการทางกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน เพียงพอหรือไม่ มีประสิทธิภาพเพียงใด
4. มีความเห็นอย่างไรกับการที่นายจ้างในสถานประกอบการเอกชนทำการดักฟังการสนทนาทางโทรศัพท์และ/หรือทำการบันทึกการสนทนาทางโทรศัพท์ของลูกจ้างในสถานประกอบการ
5. มีความเห็นอย่างไรกับการที่นายจ้างในสถานประกอบการเอกชนติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในสถานประกอบการ
6. มีความเห็นอย่างไรกับการที่นายจ้างเข้าตรวจดูการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (อีเมล) หรือการใช้อินเทอร์เน็ตของลูกจ้าง
7. มีความเห็นอย่างไรกับการที่นายจ้างดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของลูกจ้าง เช่น การเก็บรวบรวม การรักษาและการทำลายข้อมูลส่วนบุคคลของลูกจ้าง
8. หากมีความเห็นว่าควรมีกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของลูกจ้างในสถานประกอบการเอกชนเป็นการชัดเจนแล้ว ควรจะบัญญัติกฎหมายในรูปแบบใด และ/หรือ ควรจะแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่มีอยู่หรือไม่ อย่างไร
9. ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับแนวทางการให้ความคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของลูกจ้างในสถานประกอบการเอกชนในประเทศไทย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวดุจดาว คุณปิติลักษณ์ เกิดเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2521 ศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2543 เข้าศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2546 และสอบไล่ได้ความรู้ชั้นเนติบัณฑิต เมื่อปีการศึกษา 2547

